

Η ΔΙΑΠΛΑΣΙΣ ΤΩΝ ΠΑΙΔΩΝ

ΕΙΚΟΝΟΓΡΑΦΗΜΕΝΟΝ ΠΕΡΙΟΔΙΚΟΝ ΔΙΑ ΠΑΙΔΙΑ ΕΦΗΒΟΥΣ ΚΑΙ ΝΕΑΝΙΔΑΣ

Συνιστάμενον ὑπὸ τοῦ Ὑπουργείου τῆς Παιδείας ὡς τὸ κατ' ἐξοχὴν παιδικὸν περιοδικὸν σύγγραμμα, ἀληθεὶς παρασχὼν εἰς τὴν χώραν ἡμῶν ὑπηρεσίας καὶ ὑπὸ τοῦ Οἰκουμενικοῦ Πατριαρχείου Κωνσταντινουπόλεως ὡς ἀνάγνωσμα ἀριστον καὶ χρησιμώτατον εἰς τοὺς παῖδας.

ΣΥΝΔΡΟΜΗ ΠΡΟΠΑΗΡΩΤΕΑ

Ἐσωτερικοῦ :

Ἐξωτερικοῦ :

Ἐτησίᾳ . . . δρ. 8,—

Ἐτησίᾳ φρ. χρ. 10,—

Ἐξάμηνος . . > 4,50

Ἐξάμηνος > > 5,50

Τρίμηνος . . > 2,50

Τρίμηνος > > 3,—

Αἱ συνδρομαὶ ἀρχοῦνται τὴν 1ην ἐκάστου μηνός.

ΕΚΔΙΔΕΤΑΙ ΚΑΤΑ ΣΑΒΒΑΤΟΝ

ΙΔΡΥΘΗ Τῇ 1879

ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ ΚΑΙ ΕΚΔΟΤΗΣ

ΝΙΚΟΛΑΟΣ Π. ΠΑΠΑΔΟΠΟΥΛΟΣ

ΤΙΜΗ ΕΚΑΣΤΟΥ ΦΥΛΛΟΥ

Ἐσωτερικοῦ λπ. 20. Ἐξωτερικοῦ φρ. χρ. 0,20

Φύλλα προηγουμένων ἐτῶν, Α' καὶ Β' περιόδου τιμῶνται ἕκαστον λπ. 25 (φρ. 0,25).

ΓΡΑΦΕΙΟΝ ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ

Ὁδὸς Εὐριπίδου ἀρ. 38, παρὰ τὸ Βαρβάκειον

Περίοδος Β'.—Τόμος 16ος

Ἐν Ἀθήναις, 16 Μαΐου 1909

Ἔτος 31ον.—Ἀριθ. 24

ΚΟΣΜΟΚΡΑΤΩΡ

(ΜΥΘΙΣΤΟΡΗΜΑ ΥΠΟ ΙΟΥΛΙΟΥ ΒΕΡΝ)

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΙΓ' (Συνέχεια).

Τὸ μόνον τὸ ὁποῖον παρετήρησα εἶνε, ὅτι τὸ πλοῖον ἄφινεν ὀπισθεν τοῦ μακρὰν καὶ ὁμαλὴν αὐλακα, ὀφειλομένην εἰς τὴν ἑκτακτον λεπτότητα τῶν ὑφάλων του, ἡ ὁποία τῷ ἐπέτρεπε νὰ σχίζῃ ἐλαφρότατα τὸ κύμα, ἀκόμη κ' ἐν καιρῷ τρικυμίας.

Καὶ διὰ τὰ μὴν ἐπανεέλθωμεν, προσθέτω ὅτι ἡ δύναμις ἡ θέτουσα εἰς κίνησιν τὴν μηχανήν, δὲν ἦτο ἀτμὸς ὕδατος, οὔτε ἀτμὸς πετρελαίου βενζίνης ἢ ἄλλων τοιούτων οὐσιῶν, τὰς ὁποίας θὰ ἐπρόδιδεν ἡ ὁσμὴ των, ὡς εἰς τὰ αὐτοκίνητα καὶ τὰ ὑποβρύχια ποῦ τὰς μεταχειρίζονται. Οὐδεμία ἀμφιβολία, ὅτι ἡ δύναμις αὕτη ἦτο ἡλεκτρισμός, ἀποθηκευμένος ἐντὸς τοῦ πλοίου εἰς ποσότητα τεραστίαν.

Κ' ἐγεννᾶτο τὸ πρόβλημα : Πόθεν προήρχετο ὁ ἡλεκτρισμός αὐτός; ἀπὸ στήλας, ἀπὸ συμπυκνωτήρας; ... Ἀλλὰ πῶς ἐπληροῦντο αἱ στήλαι, οἱ συμπυκνωτήρες; ... Ἀπὸ ποίαν ἀνεξάντλητον πηγὴν; ... Ποῦ ἐλειτούργει τὸ ἐργαστήριον, τὸ ὁποῖον κατεσκεύαζε τοιοῦτον ρεῦμα; Ἡ μήπως ὁ ἡλεκτρισμός ἠντλεῖτο ἀπ' εὐθείας ἐκ τοῦ πέριξ ἀέρος ἢ τοῦ ὕδατος, διὰ μεθόδων ἕως τότε ἀγνώστων; ... Καὶ ἡρώτων ἑμαυτὸν ἄν, ὑπὸ τὰς παρούσας συνθήκας, θὰ κατώρθονα νάνακαλύψω αὐτὰ τὰ μυστήρια.

Ἐπειτα ἐσυλλογίσθην τοὺς συντρόφους μου, οἱ ὁποῖοι εἶχαν μείνῃ ἐκεῖ πέραν, εἰς τὴν ἀκτὴν τοῦ Μπλάκ-Ρώκ... Ὁ εἰς ἐξ αὐτῶν πληγωμένος, οἱ ἄλλοι,

ὁ Οὐέλς καὶ ὁ Νάβ Οὐάλκερ, πληγωμένοι ἴσως καὶ αὐτοί!.. Ὅταν μὲ εἶδαν παρασυρόμενον ὑπὸ τοῦ σχοινίου καὶ πίπτοντα εἰς τὴν λίμνην, ὑπέθεσαν ἄρα γε ὅτι θὰ ἐσωζόμην ὑπὸ τοῦ Τρόμου; ... Ὅχι βέβαια!.. Ἴσως ὁ κ. Οὐάρδ θὰ εἶχε λάβῃ ἤδη τὴν εἰδησιν τοῦ θανάτου μου διὰ τηλεγραφήματος ἀπὸ τοῦ Τολέδον... Καὶ τώρα, ποῖος θὰ ἐτολμοῦσε νάναλάβῃ νέαν ἐκστρατείαν ἐναντίον τοῦ Κοσμοκράτορος;..

Αἱ ποικίλαι αὐταὶ σχέψεις ἀνεκυκλοῦντο εἰς τὴν κεφαλὴν μου, ἐν ᾧ ἐπερίμενα

νὰ παρουσιασθῇ εἰς τὸ κατὰστρωμα ὁ κυβερνήτης...

Ἀλλὰ δὲν παρουσιάζετο!

Μετ' ὀλίγον ἤρχισα νὰ αἰσθάνωμαι νυγμοὺς πείνης, — πολὺ δικαιολογημένης, μὰ τὴν ἐλήθειαν, ἀφοῦ εἶχα νὰ φάγω σχεδὸν εἰκοσιτέσσαρας ὥρας... (πάντοτε ἐπὶ τῇ ὑποθέσει, ὅτι τὸ τελευταῖον μου γεῦμα ἐλήφθη τὴν προτεραίαν.) Τὸ βέβαιον εἶνε, ὅτι ἡ πείνά μου ἐγίνετο ὁλονὲν τόσον ἰσχυρά, ὥστε ἤρχισα νὰ συλλογίζωμαι μήπως εἶχα ἐπιβιβασθῇ ἐπὶ τοῦ Τρόμου πρὸ δύο, ἴσως καὶ περισσοτέρων ἡμερῶν...

Εὐτυχῶς, τὸ ζήτημα τοῦ ἂν θὰ ἔτρωγα καὶ πῶς, ἐλύθη ἀμέσως.

Ὁ ἄνθρωπος τῆς πρώρας κατῆλθε μίαν στιγμὴν εἰς τὸν θάλαμον καὶ πάλιν ἀνῆλθε. Ἐπειτα, χωρὶς νὰ προφέρῃ λέξιν, ἀπέθεσεν ὀλίγα τρόφιμα ἐμπρὸς μου καὶ ἐπέστρεψεν εἰς τὴν θέσιν του.

Τὸ πρόγευμα αὐτό, τὸ ὁποῖον κατεβρόχθισα μᾶλλον ἢ ἐφαγα, ἀπετελεῖτο ἀπὸ καπνιστὸν κρέας, ἀπὸ παστὸν ψάρι, ἀπὸ γαλέτταν καὶ ἀπὸ ρακὴν τόσῳ δυνατὴν, ὥστε ἠναγκάσθη νὰ τὴν νερώσω. Ὅσον διὰ τοὺς ἄνδρας τοῦ πληρώματος, αὐτοὶ βεβαίως θὰ εἶχαν προγευματίσῃ προτοῦ ἐξέλθω ἀπὸ τὸν θαλαμίσκον μου, διότι δὲν μοῦ ἔκαμαν συντροφίαν.

Λέξιν δὲν ἤμπορούσα νὰ τοὺς πάρω, καὶ ἀπελπισθεὶς, ἐβύθισθην πάλιν εἰς τὰς σχέψεις μου.

Πῶς θὰ ἐτελείονεν, ἔλεγα, αὕτη ἡ περιπέτεια;... Ὅα ἐβλεπα ἐπιτέλους τὸν ἀόρατον κυβερνήτην, καὶ θὰ μοὶ ἀπέδιδεν αὐτὸς τὴν ἐλευθερίαν μου;... Ἡ θὰ τὴν ἀνέκτων καὶ ἀκουσίως του;... Αὐτὸ ἐξηρτάτο ἀπὸ τὰς περιστάσεις!... Ἀλλ' ἂν

«...Καὶ ἐξήγαγον τὸ ἥμισυ τοῦ σώματός μου.» (Σ. 190, στ. β'.)

ὁ Τρόμος θὰ ἐξηκολούθει νὰ πλὴν μα-
κρὰν πάσης ἀκτίης, ἢ ὑποβρυχίως, πῶς
θὰ κατέρωθονα νὰ δραπέτεύσω ;... Ἐκτός
ἐὰν ἡ μηχανὴ μετεβάλλετο εἰς αὐτοκί-
νητον...

Ἀλλὰ πρέπει νὰ ὁμολογήσω, ὅτι δὲν
μοῦ ἤρесе διόλου ἡ ἰδέα νὰ δραπέτεύσω
χωρὶς νὰ ἐξιγιάσω κανὲν ἀπὸ τὰ μυ-
στήρια τοῦ Τρόμου. Διότι, ἐπιτέλους,
μολονότι πρὸς τὸ παρὲν δὲν ἠδυνάμην
νὰ καυχήθω διὰ τὴν ἐπιτυχίαν τῆς ἐκ-
στρατείας μου, — ἡ ὁποία ὀλίγον ἔλειψε
νὰ μοῦ στοιχίσῃ τὴν ζωὴν, — μολονότι
αἱ κακοτυχίαι ἦσαν ὡς τώρα περισσό-
τεροι ἀπὸ τὰς καλοτυχίας, καὶ τὸ μέλ-
λον, κατὰ τὸν αὐτοῦ ἢ ὑπόθεσις εἶχε
κάμῃ ἐν βῆμα. Ἀδιάφορον ἂν δὲν ἠδύ-
νάμην νὰ ἐπικοινωνήσω μὲ τοὺς ὁμοίους
μου καὶ ἂν, ὅπως ὁ Κοσμοκράτωρ αὐ-
τὸς ἦτο ἔξω τοῦ νόμου, ἤμην κ' ἐγὼ
ἔξω τῆς ἀνθρωπότητος...

Ὁ Τρόμος ἐξηκολούθει νὰ διευθύ-
νεται πρὸς τὰ βορειοανατολικά, πλέων
κατὰ μῆκος τῆς Ἑρίας. Ἡ ταχύτης
τοῦ ἦτο τώρα μετρία· ἀλλ' ἦτο βέβαιον
ὅτι ἂν τὴν ἠῤῥανεν εἰς τὸ ἀνώτατον ὅ-
ριον, θὰ ἠδύνατο νὰ φθάσῃ εἰς τὸ βο-
ρειοανατολικὸν ἄκρον τῆς λίμνης ἐντὸς
ὀλίγων ὥρων.

Εἰς τὸ ἄκρον ἐκεῖνο ἡ Ἑρία δὲν ἔχει
ἄλλην διέξοδον εἰμὴ τὸν ποταμὸν Νια-
γάραν, διὰ τοῦ ὁποίου ἐνοῦται πρὸς τὴν
λίμνην Ὀντάριο. Ἀλλ' ὁ ποταμὸς αὐ-
τὸς διακόπτεται ὑπὸ τοῦ περιφύου κα-
ταρράκτου, δεκαπέντε περίπου μίλια
ὑψηλότερα τοῦ Μπούφαλου, σημαντι-
κῆς πόλεως τῆς Πολιτείας τῆς Νέας
Ὑόρκης. Ἀφοῦ ὁ Τρόμος δὲν ἠκολούθει
τὸν ποταμὸν Δετροῦ, πῶς θὰ ἐξήρχετο
ἀπὸ αὐτὰ τὰ ὕδατα, ἐὰν δὲν ἐγίνετο αὐ-
τοκίνητον ἐπὶ τῆς ξηρᾶς ;...

Πρὸ ὀλίγου ὁ ἥλιος διήλθε τὸν με-
σημβρινόν. Ὁ καιρὸς ἦτο ὥρατος, ὁ
καύσων πολὺς ἀλλ' ἀνεκτός, χάρις εἰς
τὴν αὐραν ἡ ὁποία ἐδρόσιζε τὸ διάστημα.
Αἱ ἀκταὶ τῆς λίμνης δὲν ἐφαίνοντο ἀ-
κόμῃ, οὔτε πρὸς τὸ μέρος τοῦ Καναδά,
οὔτε πρὸς τὸ ἀμερικανικόν.

Εἶχε λοιπὸν ὁ κυβερνήτης ἀποφασίσῃ
ὠρισμένως νὰ μὴ παρουσιασθῇ ἐνώπιόν
μου ; Εἶχε κανένα λόγον νὰ μὴ θέλῃ
νὰ γνωρισθῇ ;... Καὶ αὕτη ἡ προφύλα-
ξις ἐσήμαινεν ἄρα γε ὅτι ἐσκόπευε νὰ
μ' ἐλευθερώσῃ τὸ ἐσπέρας, ὅταν ὁ Τρό-
μος θὰ ἐφθάνεν εἰς τὴν ἀκτὴν ;... Τοῦτο
μοὶ ἐφαίνετο ἀπίθανον !

Ἀλλ' ἰδοῦ, περὶ τὰς δύο μετὰ μεσημ-
βριαν, ἀσθενὴς κρότος ἀκούεται, ὁ κεν-
τρικὸς δίσκος ἀνυψοῦται, καὶ τὸ τόσον
ἀνυψομένως περιμενόμενον πρόσωπον
ἐμφανίζεται εἰς τὸ κατὰστρωμα. Ἐπι-
τέλους !

Ὁφείλω νὰ εἶπω, ὅτι δὲν ἐπρόσεξεν
εἰς ἐμὲ περισσώτερον ἀπὸ τοὺς ἀνθρώ-
πους του, καί, προχωρήσας κατ' εὐθείαν

πρὸς τὸν πηδαλιούχον, ἔλαβε τὴν θέσιν
τοῦ παρὰ τὴν πρύμνην. Ὁ δὲ πηδα-
λιούχος, ἀφοῦ ἀντήλλαξε μετ' αὐτοῦ
ὀλίγας λέξεις χαμηλοφώνως, κατήλθεν
εἰς τὰς μηχανάς.

Ὁ κυβερνήτης, περισκοπήσας τὸν ὁ-
ρίζοντα καὶ συμβουλευθεὶς τὴν πυξίδα,
μετέβαλεν ἐλαφρῶς τὴν διεύθυνσιν καὶ
ἡ ταχύτης ἠῤῥήθη.

Ἦτο ἄνθρωπος ὀλίγον ἂν τῶν πεν-
τήκοντα ἐτῶν, ἀναστήματος μετρίου,
εὐρύνωτος, εὐθυτενὴς ἀκόμῃ, μὲ μεγά-
λην κεφαλὴν, μὲ βραχεῖαν κόμην,
φαῖαν μᾶλλον ἢ λευκὴν, χωρὶς μύστακα,
χωρὶς φαβορίτας, μὲ πυκνὸν ὑπογένειον
μόνον, κατὰ τὸν ἀμερικανικὸν συρμόν,
μυώδης τοὺς βραχίονας καὶ τὰς κνήμας,
μὲ σιαγόνα φέρουσαν ἰσχυροὺς μασση-
τῆρας, μὲ στήθος εὐρὺ καὶ μὲ τὸν ὀφρυ-
ακὸν μὺν, — δεῖγμα μεγάλης δραστηριό-
τητος, — διαρκῶς συνεσπασμένον. Ὠρι-
σμένως εἶχεν ὀργανισμὸν σιδηροῦν, ὑ-
γίαν ἀκλόνητον, αἶμα ἰσχυρὸν καὶ
ἀκραῖον.

Ὅπως καὶ οἱ σύντροφοί του, ὁ πλοῖ-
αρχὸς ἐφόρει ναυτικὴν ἐνδυμασίαν, τὴν
ὁποίαν ἐκάλυπτε κηρωτὴν ἐπανωφόριον,
καὶ μάλλινον πιλίκιον ἀντὶ ἄλλου κα-
λύμματος.

Τὸν ἐκύτταξα. Δὲν ἀπέφρευε μὲν τὰ
βλέμματά μου, ἐδείκνυνεν ὅμως τὴν με-
γαλητέραν ἀδιαφορίαν, ὡς νὰ μὴν ὑ-
πῆρχε ξένος ἐπὶ τοῦ πλοίου του.

Εἶνε ἀνάγκη νὰ προσθέσω, ὅτι ὁ κυ-
βερνήτης τοῦ Τρόμου ἦτο εἰς ἐκ τῶν
δύο ἐκείνων, οἱ ὁποῖοι μὲ κατεσκόπευαν
πρὸ τῆς οἰκίας μου εἰς τὴν Λόγκ-
Στρήτ ;... Καὶ ἀφοῦ τὸν ἀνεγνώριζα
ἐγὼ, οὐδεμία ἀμφιβολία ὅτι μὲ ἀνεγνώ-
ριζε κ' ἐκεῖνος ὡς τὸν ἀρχισυνόμον
Στράν, εἰς τὸν ὁποῖον εἶχε δοθῇ ἐντολὴ
νὰ εἰσχωρήσῃ εἰς τὸ Γκρέντ-Ἀῦρ !

Καὶ ἐνῶ τὸν ἐκύτταξα, μοῦ ἦλθεν ἡ
ἰδέα, — πρᾶγμα τὸ ὁποῖον δὲν εἶχα συλ-
λογισθῇ τότε εἰς τὴν Οὐασινγκτὼνα, —
ὅτι τὴν τόσῃ χαρακτηριστικὴν μορφήν
τοῦ τὴν εἶδα καὶ ἄλλοτε... Ποῦ ; ἐπὶ
τοιχοκολλημάτων γραφείου τινὸς πλη-
ροφοριῶν, ἢ ἀπλούστατα ἐν φωτογρα-
φίᾳ εἰς καμρίαν βιτρίναν ;

Ἀλλ' ἡ ἀνάμνησίς μου αὕτη ἦτο τό-
σον ἀόριστος, ὥστε δὲν ἠδυνάμην νὰ
βασισθῶ...

Ἄν οἱ σύντροφοί του δὲν εἶχον τὴν
εὐγένειαν νὰ μοὶ ἀποκριθῶν, ἴσως, —
ἐσκέφθην, — αὐτοὺς θὰ ἐτίμα περισσώτερον
τὰς ἐρωτήσεις μου... Ὁ ὠμιλοῦσάμεν
τὴν ἰδίαν γλῶσσαν, μολονότι δὲν ἤμην
βέβαιος ὅτι ἦτο, ὅπως ἐγὼ, Ἀμερικαν-
νὸς τὴν καταγωγὴν... Φθάνει μόνον νὰ
μὴν ἦτο ἀποφασισμένος νὰ προσποιηθῇ
ὅτι δὲν μ' ἐννοεῖ, διὰ νὰ μὴν εὐρεθῇ εἰς
τὴν ἀνάγκην νὰ μοὶ ἀπαντήσῃ...

Ἐπιτέλους τί ἐσκόπευε νὰ μὲ κάμῃ ;
Μήπως εἶχε κατὰ νοῦν νὰ παλλαχθῇ

ἀπὸ ἐμὲ ἄνευ διαδικασίας, κ' ἐπερί-
μενε νὰ νυκτώσῃ διὰ νὰ μὲ ρίψῃ εἰς
τὴν λίμνην ; Ἴσως μ' ἐθεώρει ἐπικίνδυ-
νὸν μάρτυρα, ἔνεκα τῶν ὀλίγων, τὰ ὁ-
ποῖα ἐγνώριζα ἤδη περὶ αὐτοῦ... Ἐν-
τοιαύτῃ περιπτώσει, θὰ ἦτο προτιμώ-
τερον νὰ μὲ ἀφῖεν εἰς τὸ ἄκρον τοῦ
σχοίνου ! Τοῦτο θὰ τὸν ἀπήλλαττε τοῦ
κόπου νὰ μὲ καταποντίσῃ τώρα !...

Ἐσηκώθην, μετέβην εἰς τὴν πρύμνην
κ' ἐστάθην ὅρθιος ἐμπρὸς του.

Τότε μόνον μὲ ἠένισε μὲ τὸ λάμπον
ὡς ἡ φλόξ βλέμμα του.

— Εἶσθε ὁ κυβερνήτης ;... ἠρώτησα.
Σιωπὴ ἄκρα.

— Τὸ πλοῖον αὐτὸ... εἶνε ὁ Τρόμος ;
Καμρία ἀπάντησις.

— Δὲν μοῦ ἀπαντᾷτε ;
Τίποτε.

Ἐπροχώρησα τότε καὶ ἠθέλησα νὰ
τὸν πιάσω ἀπὸ τὸν βραχίονα.

Ἐκεῖνος μὲ ἀπώθησε χωρὶς ὀρμῆν,
ἀλλὰ μὲ κίνημα προδίδον ῥώμην ἀσυ-
νήθη.

Ἐπανήλθα καὶ διὰ δευτέραν φορὰν
ἐνώπιόν του.

— Τί σκοπεύετε νὰ μὲ κάμετε ; ἡ-
ρώτησα μὲ ζωηρότερον τόνον.

Μοὶ ἐφάνη ὅτι κάποιαι λέξεις ἐξέ-
φυγαν ἀπὸ τὰ χεῖρά ἐκεῖνα, τὰ ὁποῖα
συνέσπασεν ὀργῇ προφανῆς. Καὶ ὡς διὰ
νὰ συγκρατηθῇ, ἀπέστρεψε τὸ πρόσω-
πον. Ἐπειτα ἡ χεὶρ τοῦ ἐστηρίχθη ἐπὶ
τοῦ ρυθμιστοῦ.

Ἀμέσως ἡ μηχανὴ ἤρχισε νὰ κινῆται
μὲ μεγαλητέραν ταχύτητα.

Ἐθύμωσα κ' ἐγὼ, καὶ ὀλίγον ἔλειψε
νὰ τῷ φωνάξω :

« Πολὺ καλὰ ! Ὅσον καὶ ἂν σιωπᾷ-
τε, ἐγὼ ἤξεύρω ποῖος εἶσθε καὶ ποῖον
εἶνε τὸ πλοῖόν σας !... Εἶνε ἡ ἰδία μηχαν-
ὴ ποὺ ἐφάνη εἰς τὴν Μάδισον, εἰς τὴν
Βοστώνην, εἰς τὴν λίμνην Κιρδάλλιν !
Πότε ὡς αὐτοκίνητον, πότε ὡς πλοῖον
καὶ πότε ὡς ὑποβρύχιον !... Εἶνε ὁ Τρό-
μος ! καὶ σεῖς ποῦ τὸν κυβερνᾶτε,
εἰσθε ὁ ἴδιος ποῦ ἐγράψατε τὴν ἐπιστο-
λὴν ἐκείνην πρὸς τὴν Κυβέρνησιν, καὶ
ποῦ ἔχετε τὴν ἀξίωσιν νὰ τὰ βάλετε μὲ
τὸν κόσμον ὀλόκληρον... σεῖς... ὁ Κοσμο-
κράτωρ ! »

Εὐτυχῶς κατέρωθωσα νὰ συγκρατη-
θῶ, καὶ ἀπελπισθεὶς ὅτι θὰ λάβω ἀπάν-
τησιν εἰς τὰς ἐρωτήσεις μου, ἐπέστρε-
ψα κ' ἐκάθησα παρὰ τὸν δίσκον τοῦ θα-
λαμίσκου μου. Ἐπὶ ὥρας ὀλοκλήρους
ἐκύτταξα τὸν ὀρίζοντα, μὲ τὴν ἐλπίδα
νὰ ἴδω μετ' ὀλίγον παρουσιαζομένην
τὴν ξηράν...

Αὕτη τώρα ἦτο ἡ μόνη μου ἐλπίς...
Ἀφοῦ ἄλλως τε ἡ διεύθυνσις τοῦ Τρό-
μου ἐξηκολούθει νὰ μένῃ ἡ ἰδία, δὲν
ὑπῆρχεν ἀμφιβολία ὅτι πρὸ τοῦ τέλους
τῆς ἡμέρας θὰ ἐφθάναμεν εἰς τὴν ἀκτὴν
τῆς Ἑρίας.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΙΔ'.

Ὁ Νιαγάρας.

Ἐν τούτοις αἱ ὥραι παρήρχοντο χω-
ρὶς νὰ μεταβάλλεται ἡ κατάστασις. Ὁ
πηδαλιούχος εἶχεν ἐπιστρέψῃ εἰς τὸ πη-
δάλιον, ὁ δὲ κυβερνήτης εἰς τὰς μηχαν-
άς, τῶν ὁποίων ἐπέβλεπε τὴν λειτουρ-
γίαν. Ἐπαναλαμβάνω, ὅτι καὶ ὅταν ἡ
ταχύτης ἠῤῥανετο, τὸ σύστημα ἐκινεῖτο
ἀθροῦτως, μὲ κανονικότητα θαυμασίαν.
Κανεὶς ἄρρυθμος κρότος, κανὲν στα-
μάτισμα αἰφνίδιον, ἐκ τῶν ἀναποφεύ-
κτων κατὰ τὴν χρῆσιν ἐμβόλων καὶ κυ-
λίθρων. Ἐκ τούτου συνεπέρανα ὅτι ἡ
μετακίνησις τοῦ Τρόμου εἰς ἐκάστην
τῶν μεταμορφώσεων του ἐτελεῖτο διὰ
μηχανῶν περιστροφικῶν· ἀλλὰ δὲν ἤ-
μην καὶ βέβαιος.

Ἐξ ἄλλου παρετήρουν, ὅτι ὁ προσα-
νατολισμὸς δὲν μετεβάλλετο : τὸ πλοῖον
ἐξηκολούθει νὰ πλέῃ πρὸς τὰ βορεια-
νατολικά τῆς λίμνης καὶ κατὰ συνέ-
πειαν πρὸς τὴν διεύθυνσιν τοῦ Μπούφ-
φαλου.

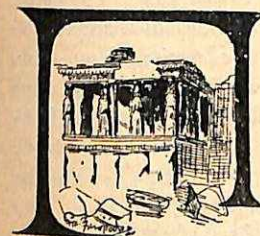
Διὰ τὸν κυβερνήτην νὰ κολουθῇ αὐτὸν
τὸν δρόμον ; ἐσυλλογιζόμην. Δὲν πι-
στεύω νὰ σκοπεύῃ νὰ ῥάξῃ εἰς τὸν λι-
μένα ἐκεῖνον, ἐν τῷ μέσῳ στολίσκου
ἀλιευτικῶν καὶ ἐμπορικῶν ! Ἐὰν ἤθελε
νὰ ἐξέλθῃ ἀπὸ τὴν Ἑρίαν, ὁ Νιαγάρας
βεβαίως δὲν θὰ τὸν ἄφινε, διότι ὁ κα-
ταράκτης του εἶνε ἀνυπέρβλητος ἀκόμῃ
καὶ διὰ μηχανὴν ὡς ἡ ἰδική του. Ὁ
μόνος δρόμος θὰ ἦτο ὁ ποταμὸς Δε-
τροῦ, ἀλλὰ προφανῶς ὁ Τρόμος ἀπο-
μακρύνεται ὀλονὲν ἐξ αὐτοῦ...

(Ἐπεται συνέχεια) ΓΡΗΓΟΡΙΟΣ ΞΕΝΟΠΟΥΛΟΣ

ΑΘΗΝΑΙΚΑΙ ΕΠΙΣΤΟΛΑΙ

ΑΙ ΕΞΕΤΑΣΕΙΣ ΤΟΥ ΔΙΑΔΟΧΟΥ

Ἀγαπητοί μου,

ΠΡΩΤΟΣ ἂν' ὅλους
τοὺς μαθητάς, ἔ-
δωκε φέτος ἐξε-
τάσεις ὁ πρίγκιψ
Γεώργιος, ὁ υἱὸς
τοῦ Διαδόχου
Κωνσταντίνου
καὶ ἐπίδοξος Διά-
δοχος. Εἶνε αἱ
τελευταῖαι ποῦ δίδει ἄς εἴπωμεν αἱ
ἀπολυτήριαι. Διότι εὐθὺς ἀμέσως εἰσηλ-
θεν εἰς τὸ ἀπρακτικὸν στάδιον, δη-
λαδὴ κατετάχθη εἰς τὸ πεζικόν, μὲ τὸν
βαθμὸν τοῦ ἀνθυπολοχαγῶ, καὶ ἐσοπο-
θετήθη εἰς τὸ 1ον Σύνταγμα. Εἶνε ἄ-
ληθές ὅτι ἀφοῦ μετὴν ἐδῶ εἰς τὴν στρα-
τὴν ἐν ἔτος, θὰ σταλῇ εἰς τὴν Γερμα-
νίαν δι' εὐρυτέρας στρατιωτικὰς σπου-
δάς. Ἀλλ' ἐκεῖ δὲν θὰ δώσῃ ἐξετάσεις.
Θὰ ἐπιστρέψῃ ὁ γάμος, καὶ ἐντὸς ὀλί-
γου θὰ γίνῃ τὸ ματάρχης, συνταγμα-
τάρχης, ὑπὸ στρατάρχου... ξεῖρω κ'

ἐγώ ; μὲ τὴν εὐκολίαν ποῦ προβιβάζον-
ται συνήθως οἱ πρίγκιπες. Αἱ προχθε-
σιν αἱ ἐξετάσεις τοῦ ἦσαν αἱ τε-
λευταῖαι. Δι' αὐτῶν ἀπεχαιρέτησε τὴν
παιδικὴν καὶ τὴν μαθητικὴν ζωὴν. Τὰς
ἔδωκε δὲ ὁ εὐτυχὴς θνητὸς εἰς τὸ σπίτι
του, δηλαδὴ εἰς τὸ Ἀνάκτορον τοῦ
Διαδόχου. Ἐκεῖ ἐμαζεύθησαν οἱ καθη-
γηταὶ τοῦ ὅλου καὶ τὸν ἐξήτασαν ἐνώ-
πιον τῆς Βασιλικῆς Οἰκογενείας, τοῦ
παιδαγωγοῦ τοῦ κ. Χόνιχ, τοῦ κ. Πρω-
θυπουργοῦ καὶ τοῦ κ. Ὑπουργοῦ τῆς
Παιδείας. Ἐπειτα ὅλοι αὐτοὶ παρε-
κάθησαν εἰς γεῦμα ἐπίσημον. Ὁ Διά-
δοχος Κωνσταντίνος ἔφερε πρόpositin
κ' ἠγχορήστησε τὸν κ. Χόνιχ καὶ τοὺς
καθηγητάς, διὰ τοὺς κόπους τοὺς ὁποίους
κατέβαλον πρὸς μόρφωσιν τοῦ πρωτοτό-
κου υἱοῦ του. Καὶ ἀπήντησεν ὁ κ. Τ.
Ἀργυρόπουλος, ὁ ἀρχαιότερος τῶν κα-
θηγητῶν, πλέξας τὸ ἐγκώμιον τοῦ
πρίγκιπος Γεωργίου καὶ εὐχθεὶς αὐ-
τὸν θερμῶς.

Πῶς σὰς φαίνονται αὐταὶ αἱ ἐξετά-
σεις ; Ἡθέλατε νὰ εἰσθε καὶ σεῖς Πρίγ-
κιπες, καὶ νὰ ἐξετάζεσθε εἰς τὸ σπίτι
σας, ἐνώπιον τῶν γονέων σας μόνον καὶ
τῶν οἰκογενειακῶν σας φίλων ; Καὶ νὰ
μὴ φοβῆσθε ἀπόρριψιν καὶ κακὸν βαθ-
μόν, καὶ νὰ ἔχετε βέβαιον τὸ ἀπολυτή-
ριον, καὶ νὰ κάμνετε βεβαίαν τραπέζιν εἰς
τοὺς καθηγητάς σας, καὶ νὰ κούετε ἀπὸ
τὸν πρεσβύτερον ἐγκώμια καὶ εὐχάς ;...

Ναί, μὰ τὴν ἀλήθειαν ! αὐτὸ θὰ
ἔλεγα ἐγὼ... Ἀλλὰ... ἀλλὰ... πρὶν
ἰδῶ τὸν κατάλογον τῶν μαθημάτων,
εἰς τὰ ὁποῖα ἐξετάσθῃ ὁ ἐπίδοξος Διά-
δοχος. Εἶμαι βέβαιος, ὅτι ἂν ἐδύλαπτε
τὸν κατάλογον αὐτόν, θὰ ἐτρομάζετε
ἐπίσης Πόσα μαθήματα !... Καὶ τί δύ-
σκολα, Θεέ μου ! Στρατιωτικά, Τοπο-
γραφία, ἀνώτερα Μαθηματικά, Φυσικὴ,
Χημεία, Γεωγ., Ἑλληνικά, Γαλλικά,
Γερμανικά — καὶ ποῦ νὰ ἐνθυμούμαι τί
ἄλλα ! Ἄ, μὰ δὲν θὰ μοῦ ἦτο καθόλου
εὐχάριστον νὰ ἤμουν πρίγκιψ καὶ ἐπί-
δοξος Διάδοχος, ἂν θὰ ἤμουν υποχρεω-
μένος νὰ φορτωθῶ ὅλ' αὐτὰ τὰ βάρη
καὶ νὰ δώσω εἰς τόσα μαθήματα ἀπο-
λυτήριους ἐξετάσεις, — ἔστω καὶ εἰς τὸ
σπίτι μου, — πρὶν εἰσελθῶ εἰς τὸ εἰκο-
στὸν ἔτος τῆς ἡλικίας μου !...

Διότι, πρέπει νὰ τὸ ὁμολογήσωμεν,
οἱ Πρίγκιπες κοπιᾶζουν διὰ τὴν ἐκπαί-
δευσιν τῶν πολὺ περισσώτερον ἀπὸ ἡμᾶς
τοὺς κοινούς θνητούς. Τοὺς υποχρεώνει
εἰς τοῦτο ἡ ὑψηλὴ τῶν θέσεων καὶ οἱ
ὑψηλοὶ τῶν γονεῖς, οἱ ὁποῖοι συνήθως
δὲν χωρατεύουν... Διότι ἔχουν μεγάλην
εὐθύνην καὶ δὲν ἀφίνουν τὰ παιδιὰ τῶν
νὰ κάμνουν τοῦ κεφαλοῦ τῶν. Φαντα-
σθῆτε το ὀλίγον : ἂν οἱ γονεῖς σας εἶνε
αὐστηροί, διότι θεωροῦν καθήκον τῶν νὰ
κάμουν τὸν υἱὸν τῶν καλὸν ἀνθρώπον
καὶ καλὸν πολίτην, πόσον αὐστηρότεροι

πρέπει νὰ εἶνε οἱ γονεῖς ἐνὸς πρίγκι-
πος, ὁ ὁποῖος μίαν ἡμέραν θὰ γίνῃ βα-
σιλεὺς ! Ἀλλ' αὐτὸ τὸ παιδί ἀνέχει ὁ-
λιγώτερον εἰς αὐτοὺς παρὰ εἰς τὸ Ἐ-
θνος, καὶ ἀκόμῃ ὀλιγώτερον εἰς τὸν
ἑαυτὸν του ! Πρέπει νὰ μάθῃ πολλὰ
πολλὰ πράγματα, καὶ νὰ τὰ μάθῃ μά-
λιστα γρήγορα, διότι κανεὶς δὲν ἐξεύ-
ρει ποτε θάνατον εἰς τὸν θρόνον. Δὲν
νομίζετε ὅτι ἀπ' ὅλα πρέπει νὰ εἰξεύρῃ
ἕνας Βασιλεὺς ; Ὁ Βασιλεὺς εἶνε ὁ
Ἀρχιστράτηγος, ὁ Ἀρχιναύαρχος, ὁ
Ἀρχιεπίσκοπος, ὁ Ἀρχιδιπλωμάτης, ὁ
Ἀρχιπολιτικός. Εἶνε ὁ Ἀρχηγὸς πάσης
τῆς πνευματικῆς κινήσεως τοῦ ἔθνους
του. Ὅλα πρέπει νὰ εἶνε εἰς θέσιν νὰ
τάντιλαμβάνεται καὶ νὰ τὰ κρίνῃ ὁ ἴδιος.
Καὶ πρόσωπα, καὶ πράγματα. Φαντα-
σθῆτε λοιπὸν πόσαι γνώσεις χρειάζον-
ται καὶ ποῖα σπουδὴ. Καὶ πόσα μαθή-
ματα, καὶ πόσα βιβλία, καὶ πόσοι καθη-
γηταί, καὶ τί ἐξετάσεις !...

Μακαρίζομεν καὶ ζηλοῦμεν τοὺς
Βασιλεῖς καὶ τοὺς Πρίγκιπας, ὅταν τοὺς
βλέπωμεν λαμπροστολιστούς, πρωτο-
καθέδρους, ὅταν ἀκούωμεν ὅτι ταξεί-
δουσιν, ὅτι χορεύουσιν, ὅτι παίζουν, ὅτι
διασκεδάζουσιν... Τοὺς ζηλοῦμεν καὶ τοὺς
μακαρίζομεν, ὅταν τοὺς βλέπωμεν διερ-
χομένους ἐν τῷ μέσῳ λαμπρῶν ἐπιτε-
λείων, μὲ τιμὰς καὶ μὲ δόξας, ὑπὸ τοὺς
ἥχους σαλπίγγων, τυμπάνων καὶ μου-
σικῶν. Διότι φανταζόμεθα, ὅτι ἄλλο δὲν
κάμνουν εἰς τὴν ζωὴν τῶν, παρὰ νὰ
τρώγουν, νὰ πίνουν, νὰ κοιμούνται καὶ
νὰ δέχονται τιμὰς. Ἀλλ' ἂν συλλογι-
σθῶμεν πόσους κόπους, πόσας φροντί-
δας καὶ πόσας εὐθύνας συνεπάγεται ἡ
θέσις τῶν, θάναυγαρίσωμεν ὅτι δὲν εἶνε
καὶ τόσον εὐτυχεῖς ὅσον νομίζομεν, καὶ
ὅτι τὰ γὰρ τῶν ὁποίων ἀπολαμβάνουν,
μόλις εἶνε ἱκανὰ νὰντισταθίσουν τοὺς
ἀγῶνας τοῦ βίου τῶν. Προπάντων δὲ
τοῦ βίου τῶν τοῦ παιδιοῦ, τοῦ μαθητι-
κοῦ. Διότι ὀλίγα παιδιὰ εἶνε τόσον φορ-
τωμένα ἀπὸ μαθήματα καὶ κόπους ὅσον
οἱ Πρίγκιπες. Καὶ πάλιν καλὰ ὅταν
εἶνε ἐξυμνοὶ φύσει, καὶ μανθάνουν, καὶ
ἀντιλαμβάνονται εὐκόλως. Φαντασθῆτε
ἔμμε τί ὑποφέρουν ὅταν εἶνε κουτοί, καὶ
ὅταν ὅλα ἐκεῖνα τὰ μαθήματα τοὺς τὰ
χώνουν εἰς τὸ κεφάλι διὰ τῆς βίας !...

Σὰς ἀσπάζομαι

ΦΑΙΔΡΟΝ

ΥΠΟΜΟΝΗ

Συχνὰ μοῦ λέγει ἡ Ὑπομονή :

— Κατέχει καὶ κατέχει

Καὶ τοῦτος ὁ κατήφορος

Ἀνέφορος θὰ φέρῃ.

Κ' ἐγὼ τῆς ἀποκρίνομαι :

— Κυρά μου, σὲ πιστεύω

Μὰ σὰν κοποῦν τὰ πόδια μου,

Πῶς θὰ μπορῶ νὰ νῆθω ;

ΙΩΑΝΝΗΣ ΠΟΛΕΜΗΣ

ΠΡΑΓΜΑΤΑ ΚΑΙ ΘΑΥΜΑΤΑ

ΟΙ ΦΙΛΟΙ ΜΑΣ ΟΙ ΣΚΥΛΟΙ

Δεν υπάρχει ζώον που να τὸ ἀγαπᾷ ὁ ἄνθρωπος περισσότερο ἀπὸ τὸν σκύλον. Ἀλλὰ δὲν υπάρχει καὶ ζώον ἄλλο ἀπὸ τὸν σκύλον, πού ἀγαπᾷ τὸν ἄνθρωπον περισσότερο. Αὐτὸ πλέον τὸ γνωρίζετε ὅλοι. Ἀνέκαθεν, εἰς ὅλας τὰς ἐποχὰς καὶ εἰς ὅλας τὰς χώρας, οἱ σκύλοι, τὰ καλὰ καὶ γενναῖα αὐτὰ ζῶα, προσέφεραν καὶ προσφέρουν σημαντικὰς ὑπηρεσίας εἰς τὴν ἀνθρωπότητα.

Εἰς τὰς χώρας προπάντων τὰς ὀλιγότερον εὐνοηθείσας ἀπὸ τὴν φύσιν, ὁ σκύλος εἶνε διὰ τὴν κάτωθι βοήθειαν πολὺτιμος καὶ ὑπηρετικὸς ἀκαταπόνητος. Ὁ σκύλος τῶν Ἑσκιμῶν π. χ. εἶνε συγγράνως ζῶον φορητὸν, κυνηγετικὸν καὶ ὑποζύγιον. Μεταφέρει φορτία, κυνηγᾷ ἄρκτους καὶ φώκας, καὶ σύρει τὰ ἔλκνηρα τὰ ὅποια ὀλισθαίνουν ἐπὶ τῶν αἰωνίων χιόνων, διὰ τῶν ἀπεράντων παγωμένων ἐκτάσεων, τὰς ὁποίας καλύπτει ἡ πολικὴ νύξ.

Εἰς τὴν κεντρικὴν Ἀσίαν, εἰς τὰ ὁροπέδια τῶν Ἰμαλαίων, ὁ σκύλος τοῦ Θιβέτ, μανδρόσκυλος, σωματώδης καὶ εὐρωστος, μὲ ἰσχυρὰ μέλη, ὑπερσπίζεται, τὸ θέρος, τὴν οἰκίαν καὶ τὰ γυναικόπαιδα κατὰ τῶν ληστρικῶν καραβανίων, καθ' ὃν χρόνον οἱ ἄνδρες ἔχουν καταβῆ εἰς τὴν πεδιάδα διὰ τὰς ἐμπορικὰς τῶν ὑποθέσεις.

Σήμερον ὅλοι αἱ ἀστυνομίαι τοῦ κόσμου ἔχουν βοηθοὺς σκύλους. Γνωρίζετε βεβαίως τὰ μπουλντόγκ τῶν ἀθηναίων ἀστυφυλάκων, τὰ ὅποια συχνὰ βοηθοῦν εἰς τὴν σύλληψιν λωποδυτῶν καὶ κακοποιῶν. Προκάτοχος τοῦ ἀστυνομικοῦ

ἀγγελιαφόρου (περιττὸν νὰ εἶπω, ὅτι αἱ «ἀγγελίαι» τὰς ὁποίας διαβιβάζουσιν οἱ σκύλοι αὐτοὶ εἶνε πάντοτε γραπταί.)

Ὁ αὐστριακὸς στρατὸς ἔχει σκύλους νοσοκόμους, οἱ ὅποιοι ἀνατρέφονται καὶ ἐκγυμνάζονται κατὰ τὸ σύστημα τῶν σκύλων τοῦ Ἀγίου Βερνάρδου, περὶ τῶν ὁποίων θὰ σᾶς ὁμιλήσω κατωτέρω.

Ἐκεῖ πέραν, εἰς τὰς ἐσατίας τῆς Ἑρῆμου, εἰς τοὺς τελευταίους τῶν συνόρων σταθμοὺς μεταξὺ Ἀλγερίου καὶ Νοτίου Ὁράν, οἱ σκύλοι ἀκολουθοῦν τὰ ποσάσματα καὶ ἐπιβλέπουν τὰ περιγύρα τοῦ στρατοπέδου. Οἱ σκύλοι αὐτοὶ τῆς Ἀφρικῆς, ἐκ τοῦ γένους τῶν καβύλων, ἀγριώτατοι πρὸς πᾶν ὅ,τι

Σκύλος Κάβυλος τοῦ Ἀλγερίου.

δὲν εἶνε ὁ κύριός των, ἀποβαίνουν βοηθοὶ πολὺτιμοι εἰς τὴν χώραν ἐκείνην, ὅπου οἱ κακοῦργοι κατορθώνουν νὰ κρύπτονται καὶ εἰς τὰς πλέον γυμνὰς καὶ ἀδένδρους πεδιάδας, καὶ συχνὰ δολοφονοῦν τοὺς γάλλους στρατιώτας— τὸ Ἀλγέριον, καθὼς γνωρίζετε, εἶνε κτησὶς γαλλικὴ,— διὰ νὰ τοὺς κλέπτουν τὰ τουφέκια. Ὄταν, εἰς τὴν βαρεῖαν ἀτμόσφαιραν, ὁ φρουρὸς καταλαμβάνεται ὑπὸ τοῦ ὕπνου καὶ κλείη τὰ βλέφαρα ἀκούσιως, ὁ πιστὸς τοῦ σκύλος εἶνε ἐκεῖ ἄγρυπνος, προσεκτικὸς, ἔτοιμος νὰ καταςπαρᾷ τὸν κακοῦργον, ὁ ὅποιος θὰ ἐτόλμα νὰ πλησιάσῃ. Διὰ τοῦτο οἱ στρατιῶται τὸν περιποι-οῦνται ὡς σύντροφον, ὡς συμπολεμιστήν,

καὶ τὸν τρέφουν ἀπὸ τὸ ἴδιόν των σιτηρέσιον. Ἐὸν ἔτυχε ποτὲ νὰ ταξιδεύσετε,— ὅσοι ταξιδεύετε τὸ καλοκαίρι μὲ τοὺς γονεῖς σας,— εἰς τὰς χώρας τοῦ Βορρᾶ,

εἰς τὸ Βέλγιον ἢ εἰς τὴν Ὀλλανδίαν, θὰ εἴδατε βεβαίως τὰ μικρὰ ἐκεῖνα ἀμαξάκια τῶν γαλακτοπωλῶν ἢ τῶν λαχανοπωλῶν, τὰ ὅποια σύρονται ἀπὸ σκύλους καὶ σταματοῦν εἰς κάθε θύραν. Οἱ σκύλοι αὐτοὶ εἶνε ἀγαθοὶ καὶ ἡμεροδρομεῖς, ἡ διατροφή των στοιχίζει ὀλιγότερον ἀπὸ τὴν διατροφήν ἐνὸς ἵππου ἢ ἐνὸς ὄνου, καὶ ἡ ἐργασία των ἐπιτρέπει εἰς τοὺς μικροεμπόρους, εἰς τοὺς καλλιερητάς, νὰ ἐλαττώνουν τὰ ἐξοδα τοῦ ἐμπορίου των.

Βλέπετε, ὅτι ὁ σκύλος εἶνε ἀπαραίτητος σύντροφος τοῦ βίου μας. Ἐσυλλογίσθητε ποτὲ, ἀγαπητοὶ μου φίλοι, τὴν σπουδαίτητά τοῦ κοινωνικοῦ τοῦ ρόλου; Προστατεῖ τὴν ζωὴν μας καὶ τὴν περιουσίαν μας, συντελεῖ εἰς τὴν δημοσίαν ἀσφάλειαν, ὑποβοηθεῖ τὴν εὐζωίαν τῶν ἀνθρώπων. Ἰδοὺ σπουδαῖοι τίτλοι διὰ νὰ τῷ ἐξασφαλίσουν τὴν εὐγνωμοσύνην μας. Ἀλλ' ὁ σκύλος ἔχει καὶ ἄλλους τίτλους ἀκόμη. Δὲν μᾶς δίδει μόνον τὴν ἀγάπην του εἰς ἀντάλλαγμα τῆς ἰδικῆς μας, ἀλλὰ καὶ τὴν ἀφοσίωσίν του. Διότι, πῶς ἄλλως εἴμπορεῖ νὰ ὀνομασθῇ τὸ θαυμάσιον ἐνστικτον τῶν σκύλων ἐκείνων, οἱ ὅποιοι, βοηθοῦντες τοὺς καλογήρους τοῦ Ἀγίου Βερνάρδου

τῶν Ἀλπεων, ἀψηφοῦν τοὺς κρημνοὺς καὶ τὰς ἀβύσσους, διὰ νὰ σώζουν ταξιδιώτας πού ἔχασαν τὸν δρόμον των; Πολλὰκις βεβαίως θὰ ἠκούσατε καὶ θάνεγνωσατε περὶ τῶν πολυτίμων αὐτῶν σκύλων-σωτῆρων. Εἰς τὸν λαϊκόν των φέρουν κρεμασμένον μικρὸν βαρελάκι περιέχον ποτὲν τωνατικόν, συνήθως ρῶμι. Ὅσάκις ἀνακαλύψουν ταξιδιωτὴν κατακείμενον, ἐξηγνητὸν τὸν πλησιάζουν καὶ τὸν ἀφίνουν νὰ πῇ ἀπὸ τὸ περιεχόμενον τοῦ βαρελίου των. Πολλὰκις ὁ ἄνθρωπος εὐρίσκεται θαμμένος ὑπὸ τὰς χιόνας, καὶ τότε οἱ σκύλοι σκάπτουν μὲ τοὺς πόδας των καὶ τὸν ἐκθάπτουν. Ὅταν δὲ βλέπουν ὅτι μένει λιπόθυμος, ἀναίσθητος, ἀδυνατὸν νὰ συνέλθῃ μόνος του καὶ νὰ ἐξακολουθήσῃ τὸν δρόμον του, τρέχουν οἱ καλοὶ σκύλοι καὶ εἰδοποιοῦν τοὺς καλογήρους διὰ τὸ εὐρημά των, τὸ ἔχον ἀνάγκην ἀμέσου βοηθείας...

Οἱ σκύλοι τοῦ Ἀγίου Βερνάρδου εἶνε αὐτόχρημα ἡρωϊκοί. Ὁ διασημότερος ἐξ αὐτῶν, ὁ ἀνδρείος Μπάρρυ— βλέπετε, ἡ ἱστορία ἀναφέρει καὶ τὸν ὀνόματός του!— ἔσωσε κατὰ τὸ διάστημα τῆς ζωῆς του ἄνω τῶν τεσσαράκοντα ἀνθρώπων, ἀπέθανε δὲ ὁ δυστυχὴς ὑπὸ τα κτυπήματα ἐνὸς ταξιδιωτοῦ, ὁ ὅποιος,

ἀπαθηθεὶς ἀπὸ τὸ σκότος, τὸν ἐξέλαβεν ὡς λύκον!

Εἰς τὴν Σουηδίαν καὶ εἰς τὴν Νορβηγίαν σχηματίζουν ἀγῆματα ἀπὸ σκύλους τοῦ Ἀγίου Βερνάρδου, οἱ ὅποιοι περιτρέχουν τὰς χιονοσκεπεῖς πεδιάδας, σώζοντες ὅσους τυχόν κατελήφθησαν καθ' ὅδον ὑπὸ χιονοθύελλης καὶ ἐκαλύφθησαν ὑπὸ τῆς χιόνος. Ἀνευ τῶν σωτήρων σκύλων, πόσαι ἀπὸ τοὺς ἀνθρώπους αὐτοὺς δὲν θὰ ἐκοιμῶντο ὑπὸ τὸ λευκὸν ἐκεῖνο σάβανον τὸν αἰώνιον ὕπνον!...

Ὁ σκύλος τοῦ ὄρους τοῦ Ἀγίου Βερνάρδου μὲ τὸ πυρρὸν τοῦ τρίχωμα καὶ τὸ εὐγραμμὸν σῶμα, εἶνε τύπος εὐρωστίας καὶ ωραιότητος. Εἶνε καλοδεδωμένος ὡς οἱ μανδρόσκυλοι, ἀλλ' ἔχει τὴν ὄσφρησιν καὶ τὴν νοσημοσύνην τῶν σκύλων τῆς Νέας Γῆς.

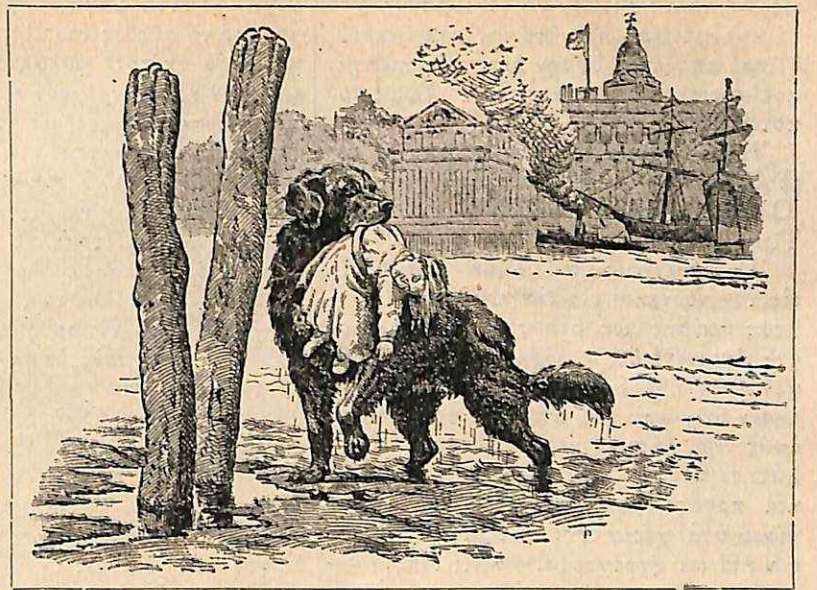
Τῆς Νέας Γῆς;... Ἄ, ναί! Ἰδοὺ ἀκόμη ἓνας καλὸς σκύλος, σωτὴρ καὶ αὐτὸς πολὺτιμος, διότι ἐξ ἐνστικτοῦ ρίπται εἰς τὸ νερὸν διὰ νὰ σώξῃ τοὺς πνιγμένους. Χάρης εἰς τὰς μεμβράνας, αἱ ὁποῖαι συνδέουν τοὺς δακτύλους τῶν ποδῶν του, ὅπως τῶν νηκτικῶν πτηνῶν, εἴμπορεῖ νὰ κολυμβᾷ θαυμάσια. Εἰς τὴν Ἀγγλίαν ἐσκέφθησαν νὰ χρησιμοποιήσουν τὸ ἐνστικτον τοῦ σκύλου τούτου,

καὶ παντοῦ, παρὰ τὰς γεφύρας, παρὰ τὰς ὄχθας τῶν ποταμῶν καὶ τῶν λιμνῶν, ὑπάρχουν οἰκίσκοι ἀνετοί, εἰς τοὺς ὁποίους κοιμῶνται σκύλοι τῆς Νέας Γῆς, προθύμως διακρίνοντες τὸν ὕπνον των καὶ τρέχοντες, ὁσάκις ἀκούσονται τὴν κραυγὴν: «Βοήθεια! πνίγεται!...» Μία βουτιά εἰς τὸ νερόν, καὶ ὁ πνιγμένος ἀνασύρεται ὑπὸ τοῦ καλοῦ σκύλου, ὁ ὅποιος τινάζεται χωρὶς ἐντροπὴν, ἀλλὰ καὶ χωρὶς κομπασμὸν διὰ τὴν ἀγαθὴν του πράξιν!

Καὶ εἰς τὴν Γαλλίαν ἐσκέφθησαν πρὸ πολλοῦ νὰ χρησιμοποιήσουν σκύλους τῆς Νέας Γῆς. Τῷ 1819 ἔφεραν τοὺς πρώτους εἰς τὸ Παρίσι ἀπὸ τὰς νήσους Σαιν-Πιερ καὶ Μικελὼν, καὶ τοὺς ἐγύμνασαν νὰ κολυμβοῦν καὶ νὰ σώζουσιν.

Ἀλλὰ τὰ ἐξοδα τῆς μεταφορᾶς των καὶ τῆς διατροφῆς ἐκρίθησαν ὑπερογκά, καὶ ἡ ἰδέα μετ' ὀλίγον ἐγκατελείφθη. Μόνον δὲ μετὰ ὀγδοήκοντα ἔτη, τῷ 1901, ὁ κ. Λεπὶν, διευθυντὴς τῆς Ἀστυνομίας, ἐγκαθίδρυσε εἰς μίαν γέφυραν τοῦ Σηκουάνα

μερικὸς σκύλους σωτῆρας. Ἡ ἀλήθεια εἶνε ὅτι αὐτοὶ δὲν ἐφάνησαν τόσοι χρήσιμοι πρῶτον διότι εἰς ἓνα μεγάλον ποταμὸν ὡς ὁ Σηκουάνας μόνον οἱ πολὺ ἐκλεκτοὶ σκύλοι τῆς Νέας Γῆς εἴμποροῦν νὰ πῇ τὸν ἀφρόδωκ καὶ δεύτερον, διότι οἱ παρισίνοι ἀστυφύλακες εἶνε τόσοι γενναῖοι, ὥστε ὁσάκις βλέ-

Σκύλος-σωτὴρ ἐν Ἀγγλίᾳ.

πουν ἀνθρώπον πνιγμένον, πῇ τὸν αὐτὸν νὰ τὸν σώσῃ, πρὶν συλλογισθῶν νὰ καλέσουν τὸν σκύλον των.

Τὸ συμπέρασμα ὅλων αὐτῶν εἶνε, ὅτι ὁ σκύλος εἶνε εἰς τῶν πολυτιμωτέρων μας βοηθῶν, καὶ ὅτι πρέπει νὰ μεταχειριζόμεθα μὲ σεβασμὸν, μὲ ἀγάπην, τὰ καλὰ αὐτὰ ζῶα ὅποια μᾶς παρέχουν τοιαύτας ὑ-

πηρεσίας. Δὲν ἀρκεῖ νὰ θαυμάζωμεν καὶ νὰ περιποιούμεθα τὰ χαϊδεύμενα μόνον σκυλάκια τῶν κυριῶν. Ὅλα πρέπει νὰ τάγαπῶμεν, πτωχὰ καὶ πλούσια, καὶ νὰ τὰ υπερασπίζωμεθα ὁσάκις κακοὶ ἄνθρωποι τὰ κακομεταχειρίζονται, τὰ βασανίζουν καὶ τὰ κτυποῦν. Εἶνε οἱ κατώτεροι ἀδελφοὶ μας, οἱ ὑπὲρ μᾶς, οἱ φίλοι μας. Συντείνουν εἰς

τὴν εὐημερίαν τοῦ ἀνθρώπου καὶ εἰς τὴν πρόδον τῆς ἀνθρωπότητος!

ΚΙΜΩΝ ΑΛΚΙΑΔΗΣ

Η ΜΙΚΡΗ ΜΑΥΡΗ ΒΑΣΙΛΟΠΟΥΛΑ

[ΜΥΘΙΣΤΟΡΗΜΑ ΥΠΟ Α. ΛΑΤΟΥΧΗ]

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Ζ'. (Συνέχεια)

Τὸ εὐτύχημα εἶνε, ἐσυλλογίσθη, ὅτι τώρα δὲν ἔχω οὔτε ὥρατα φορέματα οὔτε πολὺτιμα πράγματα. Διαφορετικὰ θὰ μ' ἐμπόδιζαν, καὶ δὲν θὰ μπορούσα νὰ κολυμβῶ τόσο γρήγορα. Καλλίτερα! Ἐπέρασε κάτω ἀπὸ τὴν σπηλῆν τῆς Μαγίσσης, πού ἐξεῖχεν εἰς τὸν βράχον τῆς, ἠκολούθησεν ὅλους τοὺς ἐλιγμούς τοῦ μικροῦ ποταμοῦ πού ἐμοιάζε μὲ φεστένι κεντήματος, καὶ ἔφθασε μετ' ὀλίγον εἰς τὸ στόμιον τοῦ μεγάλου.

Πραγματικῶς, ἡ συμβουλὴ τῆς Μαγίσσης τὴν ἐγλύτωσεν ἀπὸ πολὺ μεγάλον γύρον.

Νὰ καὶ ἡ πύργος, δεμένη ἐκεῖ εἰς ἓνα δένδρον.

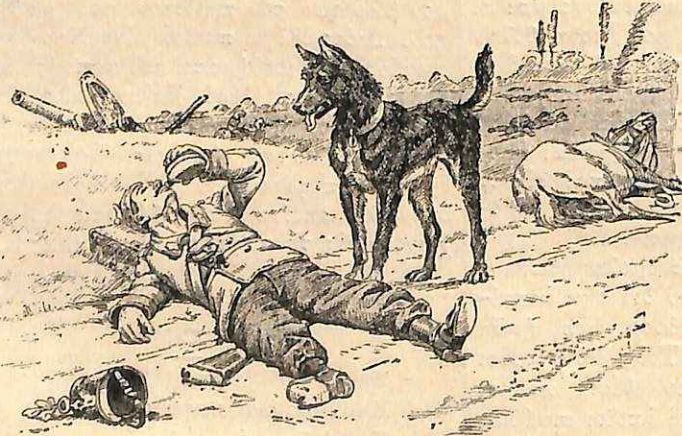
Πραγματικῶς δὲν ἦτο πολὺ καινούργια. Ἦτο ὅμως μικρούλα, ἐλαφρὰ καὶ πλέον φιλόξενη ἀπὸ τὴν πύργον τῶν Παχουμίδων, πού δὲν εἶχε παρὰ σάνιδια καὶ κουτιά.

Αὐτὴ εἶχε εἰς τὴν μέσην μιὰ τέντα, σάν σπιτάκι, σάν καλυβάκι, πού χωροῦσε ἓνα ἄνθρωπον, διὰ νὰ τὸν προσυλάττῃ ἀπὸ τὰς ἀκτίνας τοῦ ἡλίου. Εἰς τὴν πύργον ἦτο ζωγραφισμένον ἓνα κόκκινον μισοφέγγαρο,— τὸ ἐμβλημα βέβαια ἢ τὸ «οἰκόσημον» τῆς Μαγίσσης.

Ἡ Ὁδῶν ἔλυσεν τὴν πύργον μὲ τὴν κόκκινον ἡμισέληνον, προστάτριαν τοῦ ποταμοῦ, τῶν παραποταμιῶν καὶ τῶν ταξιδιωτῶν εἰσῆλθεν, ἐκάθησεν ὀλίγον εἰς τὸ ξύλινον σκαμνὶ πού ἦτο

Σκύλος τοῦ Ἀγίου Βερνάρδου.

Σκύλος νοσοκόμος ἐν Αὐστρίᾳ.

σκύλου εἶνε ὁ στρατιωτικὸς σκύλος, τοῦ ὁποῦ καὶ οἱ σύγχρονοι στρατοὶ χρησιμοποιοῦν τὴν εὐκίνησιν καὶ ἐξυδερκεῖαν. Ὁ γερμανικὸς στρατὸς π. χ. ἔχει σκύλους φρουροὺς καὶ σκύλους

Οἱ ἐκλεκτοὶ πάντοτε ὀλίγοι! —Ναί, διὰ τὸ καλοκαίρι λογαριάζω νὰ προκηρύξω μερικὸς νέους Διαγωνισμοὺς.

Ἡ Διάπλασις ἀσπάζεται τοὺς φίλους της: *Παρνασσὸν* (ἔλαθα· εὐχαριστῶ) *Σβυστὸ Κανὴλι* (ἔστειλα)· *Ἠχώ τῆς Δίμνης* (ἀπ' ὅσα μοῦ γράφεις, δὲν ὑπάρχει ἀμφιβολία ὅτι φέτος θὰ προβιβασθῇς)· *Ὀλβίαν* (τὸ ξεσπᾶθμα περὶ τοῦ ὁποίου ἐρωτᾷς ἐνεγράφη διὰ τὴν «Χιακὴν Δράσιν»)· *Ἀπολοθεῖσαν*· *Ἐλπίδα* (ὄχι)· *Δεινοπαθουμένην*· *Ἑλλάδα* (πολὺ γρηγορὰ θὰ δημοσιευθῶν τ' ἀποτελέσματα τῶν ληξάντων διαγωνισμῶν· χάρω ποῦ σοῦ ἀρέσει τόσον ὁ «Κοσμοκατόν»·)· *Ἀδλητρίδα* (εὐχαριστῶ πολὺ· ὑπάρχει ἡ «Φωτογραφικὴ» τῆς Κας Ροτοπούλου τιμωμένη φρ. 2,50)· *Ἐγγονον Αὐτοκράτορος* (ἔλαθα· χάρω ποῦ ἔγινες καλὰ)· *Στρατηλάτην τῆς Ἀσίας* (ἐλθ-φθῆσαν)· *Φιλοπάτριδα Ἰάδα* (λάθος· σοῦ ἔστειλα τὸν τόμον τοῦ 1895)· *Υπερασπιστὴν τοῦ Ἐθνους* (μὴν ἀνησυχεῖς· ἔγινε κατὰ τὴν ἐπιθυμίαν σου)· *Μόσχαν Μ.* (ἡ ἐπιστολὴ σου ὠραιότατη εὐχαριστῶ πολὺ)· *Μενεξεδένιο Μπουκετάκι* (ἔστειλα· τώρα περιμένω καὶ κανένα γράμμα σου γραμμένον μὲ ἡσυχίαν, καὶ ὅχι τὴν ὥραν τοῦ μαθηματος)· *Σεμνὸν Ἴον* (τετράδιον ἔστειλα· μὴν ἐρωτᾷς διὰ τὰς ἀσχολίας μου, ἀλλὰ γράφε μου ὅτι ἔγης νὰ μοῦ γράψης)· *Μαυροθαλασσίτην* (ἔχει καλῶς)· *Δημήτριον Ν.* (πάντοτε ὑπάρχει καιρὸς καὶ συνδρομητὰς νὰ ἐγγράψης καὶ ψευδώνυμον νὰ λάβῃς)· *Ἰαπωνέζικο Τριαντάφυλλο* (τὸ «Υ-πὲρ Πατρίδος» πωλεῖται εἰς τὸ Γραφεῖόν μου φρ. 3,50· τὰ ἄλλα εἴμπορῶ νὰ σοῦ τὰ προμηθεύσω ἀπὸ τὰ Βιβλιοπωλεῖα)· *Βασιλεῖον τὸν Βουλγαροκτόνον* (ἔστειλα ἐκ νέου)· *Ἐλαφον τῆς Αἰγύπτου* (τετράδια ἔστειλα· ἡ περιγραφή τῆς ἐκδρομῆς ὠραιότατη)· *Κόμμητα Μοντεχρίστον*, κτλ. κτλ.

Εἰς ὅσας ἐπιστολάς ἔλαθα μετὰ τὴν 15 Μαΐου, θάπαντήσω εἰς τὸ προεχές.

ΠΝΕΥΜΑΤΙΚΑΙ ΑΣΚΗΣΕΙΣ

Αἱ λύσεις δεκταί: ἐξ Ἀθηνῶν καὶ Πειραιῶς μέχρι τῆς 2 Ἰουνίου· ἐκ τῶν Ἐπαρχιῶν μέχρι τῆς 13 Ἰουνίου· ἐκ τοῦ Ἐξωτερικοῦ μέχρι τῆς 29 Ἰουνίου.

Ἡ χάρις τῶν λύσεων, ἐπὶ τοῦ ὁποίου δέον νὰ γράφωσι τὰς λύσεις των οἱ διαγωνιζόμενοι πωλεῖται ἐν τῷ Γραφεῖῳ μας εἰς φανέλους, ὧν ἕκαστος περιέχει 20 φύλλα καὶ τιμᾶται φρ. 1.]

234. Λεξιγράφος.

Εἰς θεῶν ἀρχαῖον
Βάλε ἀντωνυμίαν
Κι' ἀριθμητικόν,
Δίκαιον νάνασθῆσης
Ἀνδρὰ μ' εὐκολίαν,
Παλαιόν, γνωστόν.

Ἐστᾶλη ἐπὶ τοῦ Ἐπουρανίου Βίου

235. Συλλαβόγραφος.

Μιά βαρκούλα περιπλέει
Τὰς ἀκτὰς τῆς Ἀφρικῆς·
Ἀπὸ τί ἀποτελεῖται;
Ἀπὸ δυὸ στοιχεῖα μόνον
Κι' ἀπὸ φθόγγον μουσικῆς.
Ἐ, τί λέτε; θὰ τὴν βρῆτε;
Ἐγὼ μὲν! Ἐγὼ λέσα!
Κ' ὁ Δάλια εἶνε μέσα.

Ἐστᾶλη ὑπὸ τοῦ Προμάχου τῆς Ἐλευθερίας

236. Στοιχειόγραφος.

Εἶμαι ἀρχαῖος λυρικός
Ποιητὴς καὶ μουσικός·
Ἄν τὴν κεφαλὴν μου ἀλλάξῃς,
Στοὺς ἀστέρας θὰ μὲ τάξῃς.

Ἐστᾶλη ὑπὸ τοῦ Ἀστεως τῆς Ἰωνίας

237. Αἵνιγμα.

Εἶμαι εἰς τῆς γῆς τὸ κέντρον
Ἄλλ' εἶμαι καὶ εἰς τὴν ἀκρὴν·
Μ' ἐυρίσκεις μὲ τὴν λύπην,
Μὲ χάνεις μὲ τὸ δάκρυ!

Ἐστᾶλη ὑπὸ τοῦ Βωμοῦ τῆς Ἐλευθερίας

238. Πυγμαῖς.

+ Οἱ σταυροὶ πόλις τῆς Ἑλλάδος.
* + * = Πρόθεσις.
* * + * * = Δένδρον.
* * * + * * * = Ἀπόστολος.
* * * * + * * * * = Ἐπιθετον.
* * * * * + * * * * * = Κόλπος.

Ἐστᾶλη ἀπὸ τοῦ Μενεξεδένιο Ὀνειρο

239. Μαγικὸν Γράμμα μετὰ Συλλαβικοῦ Τριγώνου.

Ἀντικαθιστῶν στοιχεῖον
Δι' ἐνὸς ἄλλου συμφώνου,
Εἰς τὰς ἐπομένας λέξεις,
Σχημ' ἀποτελεῖς τριγώνου:
Ὅποιος, Πόρος, Οὐς.

Ἐστᾶλη ἀπὸ τὴν Πατριωτίσαν Πυργοδέσποιναν

240. Φωνηεντόλιπον δι' Ἀναγραμματισμοῦ καὶ Ἀκροστιχίδος.

Ἀναγραμματίζεις τὰς κάτωθι λέξεις οὕτως, ὥστε διὰ τῶν δευτέρων αὐτῶν γραμμάτων νὰ σχηματισθῇ φωνηεντόλιπον γνωμικὸν τοῦ τύπου

* * - * - * *

τοῦ ὁποίου ζητεῖται ἡ λύσις:

Ἄτη, ῥάχης, Σιάμ, ποῦ, Ἀρης, εἶα.

Ἐστᾶλη ἀπὸ τοῦ Γλυκο Χαμόγελο

241. Ἀκροστιχίς.

Τὰρχικὰ γράμματα τῶν κάτωθι ζητούμενων λέξεων ἀποτελοῦν νῆσον τῆς Ἑλλάδος.
1, Ἐπος περίφημον· 2, Ἀρωματώδες φυτὸν τοῦ βουνοῦ· 3, Πόλις τῆς Ἑλλάδος· 4, Ἀποτέλεσμα πολλῆς ἐργασίας· 5, Χρονικὴ διαίρεσις.

Ἐστᾶλη ἀπὸ τοῦ Χιόνι τοῦ Ταυγέτου

242. Μικτόν.

ΟΟΙΟ-ΥΚΥΝΤ-Σ-Τ-ΙΕΑ-ΤΥ-Ω-Η-ΧΤΙΣ

Ἐστᾶλη ὑπὸ τῆς Ἐλπιδοφόρου Σημαίας

243. Γρίφος.

	τέλος	ετε	
M ν h	τέλος	ΣΩ	τέλος
Ω	τέλος	τέλος	ετε
	τέλος	ετε	ετε

Ἐστᾶλη ὑπὸ Γεωργίου Θεοδοσίου

ΛΥΣΕΙΣ

τῶν Πνευματ. Ἀσκήσεων τῶν φύλλων 14 καὶ 15.

144. Ἰόνιον (Ἰον, Ἰον.)—145. Σκόμβρος-ὄμβρος.—146. Πῶμα-γῶμα.—147. Ἐρμος-Ἐρμης.

148. ΒΕΛΓΙΟΝ 149. ΓΑΛ-ΑΙ-Α
ΓΑΛΛΙΑ ΔΙ-ΒΥ-Η
ΑΓΓΛΙΑ Α-Η-ΔΩΝ
ΙΤΑΛΙΑ 150. Ἀμφιτρίτη—
ΙΣΠΑΝΙΑ Τρίτη=ἀμφι+ (Ἄ-
ρης-ρίς)=α+ (κα-

τάρα-κατά=Ρα+ (Ὁσαρίς-Ἰρίς)=ῶς=ΑΜ-ΦΙΑΡΑΟΣ—151. Ἡ γλῶσσα πολλοὺς εἰς ὄλεθρον ἤγαγε.—152. ΕΣΟ ΣΥΝΕΤΟΣ (ἔβητος, ἔσοδον, σιΣΥρα, ΦεΝΕδς, ἄΤΟ-Σα.)—153. Νᾶφε καὶ μέμνας ἀπιστεῖν.—154. Χείριστον ἢ ὀκνηρία (χεῖρ εἰς τόνοι-ἀκ-νι-ροῖα)

155. Ἀντιφῶν (ἄν, Τυφών).—156. Κόμη-ζύμη.—157. Γάμος-Μάγος.

160. ΒΑΒΥΛΩΝΙΑ 159. Α Α
Α Ο Ο Α Ν ΘΩΜΑΣ
ΒΟΥΛΓΑΡΙΑ Η Τ
Υ Α Υ Κ Μ ΝΥΜΦΗ
Λ Ο Γ Υ Δ Ρ Ι Ο Ν Α Ρ
Ω Α Ρ Σ Η 159. Παίζοντες
ΝΑΡΚΙΣΣΟΣ οὐ μανθάνο-
Ι Ι Ο Ο Ι μιν· μετὰ πό-
ΑΝΑΜΝΗΣΙΣ νου γὰρ μά-
θοις. (Ἡ ἀ-

νάγνωσις ἀρχεῖται ἐκ τῶν κάτω τῆς πρώτης στήλης, προχωρεῖ πρὸς τὰ ἄνω, ἔπειτα ὀριζοντίως, καὶ πάλιν καθέτως μέχρι τοῦ τέλους τῆς τελευταίας στήλης. Ἐπειτα πάλιν ἀρχίζει ἐκ τῶν κάτω τῆς δευτέρας στήλης, καὶ προχωρεῖ κατὰ τὸν ἴδιον τρόπον, διαιρουμένου τοῦ ὅλου σχήματος εἰς τέσσαρα Π, τοῦ ἐνὸς ἐντὸς τοῦ ἄλλου.)—161—165. Τῇ ἀνταλλαγῇ διὰ τοῦ Σ: ρητός, πόλος, ἔγμα, ἄμνος, Σάρα.—166. Γέλα (ἀΓΕΛΑδας.)—167. ΜΗΛΟΝ (Μέντωρ, Ἥρα, Ἄλκος, Ὀδίσ, Νύξ.)—168. Πάταξον μέν, ἄκουσον δέ.—169. Ὁ δειλὸς τῆς πατρίδος προδότης· ἐστί· (ὠδὴ λ ὡς τ-εῖς πατ ριδ-ὡς-πρὸ δῶ τ' εἰς ἐς-τί.)

Ἐξεδόθη πρὸ ὀλίγου:

ΙΩΑΝΝΟΥ ΠΟΛΕΜΗ
ΤΟ ΠΑΛΗΟ ΒΙΟΛΙ
Θαυμασία συλλογὴ ποιημάτων εἰς πολυτελέ-
στατον τόμον.
Πωλεῖται εἰς ὅλα τὰ Βιβλιοπωλεῖα
ΔΡΑΧ. 3,50

ΜΙΚΡΑΙ ΑΓΓΕΛΙΑΙ

Ἡ λέξις μὲ ἀπ λᾶ στοιχεῖα τῶν 8 στιγμῶν λεπτὰ 10, διὰ δὲ τοὺς συνδρομητὰς μας λεπτὰ 5 μόνον· μὲ παρὰ αἱ στοιχεῖα τὸ διπλάσιον, καὶ μὲ κ ε φ α λ α ι α τὸ τριπλάσιον. Ἐλάχιστος ὅρος 15 λέξεις, δηλαδὴ καὶ αἱ ὀλιγώτεροι τῶν 15 πληροῦνται ὡς νὰ ᾖσαν 15. Ὁ χωριστὸς στίχος, ἔστω καὶ ἀπὸ μίαν λέξιν, μὲ κεφαλαῖα ἢ παρὰ ἢ ἀπλᾶ στοιχεῖα τῶν 8 στιγμῶν, ὑπολογίζεται ὡς ἑξ λέξεις ἀπλᾶι.—Αἱ μὴ συνοδευόμεναι ὑπὸ τοῦ ἀντιτίμου ἀγγελίαι δὲν δημοσιεύονται.]

Ἀνταλλάσω Γραμματόσημα Κρητικὰ ἀνταποδίδων Κύπρου καὶ παντὸς ἄλλου κράτους. Διεύθυνσις: Θεμιστοκλῆς Λυκατερόπουλον, Poste Restante, Βόλον (Θ, 226)

Ἀπαύρους εὐχαριστίας, Ἑλληνικὸν Ἄστέμμα. δι' εἰλικρινεῖς εὐχὰς σου.—Δάττης τῆς Πατρίδος. (Θ, 227)

Τὰ ἐγκάρδια συγχαρητήριά μου ταῖς Δι' Ἐυγενίαν καὶ Μαριάνθη Ι. Γιαννιῶν διὰ τὸν μετ' ἐπιτυχίας χορευθέντα ὑπ' αὐτῶν χορὸν τοῦ Ζαλόγκου ἐν τῷ Ἀχιλλοπούλειῳ Παροναγωγείῳ (Καίρον) καὶ ἐν τῇ λαμπρᾷ ἐορτῇ τῆς Χιακῆς Ἀδελφότητος.

Ἡ Γαλανὴ Σταυροφόρα (Θ, 228)

Η ΓΑΛΑΝΗ ΣΤΑΥΡΟΦΟΡΑ

(Θ, 229)

Ἀγαπηταί Γλυκεῖα Ἑλπίς καὶ Αἰγυπτία Ἀριστοκράτεις, γιατί δὲν μοῦ γράφετε; γνωρίζετε πῶς ἤμην ἀσθενὴς 15 ἡμέρας; Διὰ τοῦτο δὲν σὰς ἔγραψα.

Ἐλαφος τῆς Αἰγύπτου. (Θ, 230)

Φιλτάτοις φίλοις, Δίδι Ἑλένη Ἀδερφίνοῦ καὶ Κῶ Κωνσταντίνῳ Κυτριλάκη, εὐχόμεθα ἔτη πολλὰ νὰ ζήσουν, πᾶν εὐδαιμον καὶ ποθητὸν σινάμα ν' ἀποκτήσουν.
Γ. Κυριακίτσος, Ἰουλίτ, Ἄννα. (Θ, 231)

Ἀνταλλάσω Μικρὰ Μυστικὰ τῆς Διαπλάσεως μὲ οἰονόποτε συνδρομητὴν αὐτῆς, ὀνομαζόμενον Χριστόφορον.

Ἰερός Ἀγών. (Θ, 232)